

Klimarealistene

Kortnytt 45/2013
Jan-Erik Solheim (red)

7.12.2013

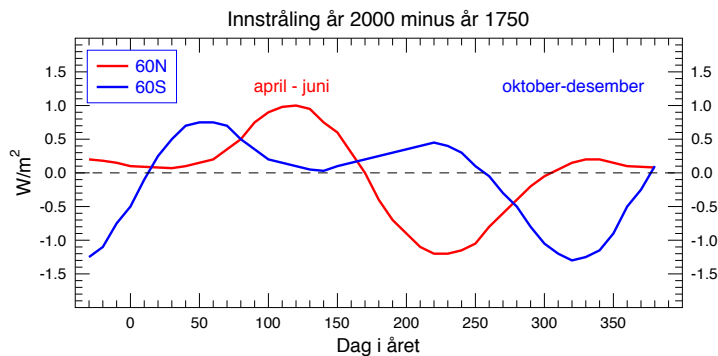
Endret innstråling på grunn av jordas bane forklarer tidligere vår i nord, ismelting og global oppvarming

Vi har vært vitne til en global oppvarming de siste 250 år som av IPCC tilskrives menneskelige utslipp av klimagasser. Årsmiddeltemperaturen i København har gått opp ca. én grad Celcius fra år 1750 til 2000. En tilsvarende stigning har antakelig skjedd i Oslo. Noe av denne temperaturøkningen skyldes økt solinnstråling og solaktivitet. I tillegg observerer vi periodiske variasjoner (se Kortnytt 28/2013).

Ser vi på kloden som helhet er det åpenbart at det er forskjeller i oppvarmingen som det er vanskelig å forklare ut fra CO₂ hypotesen:

1. Økt smelting av is vår og sommer i Arktis
2. Økning av havis i Antarktis
3. Størst temperaturstigning på høye nordlige breddegrader

Disse forskjeller har en enkel astronomisk forklaring. Jorda går i en elliptisk bane rundt sola, og er for tiden nærmest sola den 4. januar. Når jorda er nærmest sola beveger den seg fortere i banen. Det betyr at sola stiger raskere på himmelen i første kvartal av året enn den synker om høsten. Dette har skjedd år for år siden år 1246 da jorda var nærmest sola ved vintersolverv. Dette fører til at nordlig halvkule får større

innstråling om våren, dvs. april-juni: snø og is smelter tidligere, og det blir varmere i nord. Dette ser vi på figuren til venstre, hvor endring av innstråling fra år 1750-2000 er vist for hver dag i året. Den røde kurven viser at 60N mottar ca. én W/m² ekstra i de månedene snøen smelter. Det betyr

tidligere smelting av snø og is. Det gjør at bakken tar imot mer varme, noe som langt på vei oppveier en svakere innstråling om sommeren. Dette bidrar også til en sterkere oppvarming på den nordlige halvkule, og sannsynligvis også til global temperaturstigning. Den blå kurven viser tilsvarende for 60S. Der er det blitt mindre innstråling fra sola i oktober-november, hvilket betyr langsommere smelting. Dette er en naturlig forklaring på at isen vokser i sør. Denne effekten er ikke tatt med av IPCC som regner med 1.68 W/m² strålingspådriv fra CO₂ siden 1750 – både i nord og sør.

Ref: D. Steel "Perihelion precession, polar ice and global warming"